

Ochrona strefowa w Puszczy Karpackiej – wyniki monitoringu obywatelskiego

Jakub Rok, Uniwersytet Warszawski
Centrum Europejskich Studiów Regionalnych i Lokalnych (EUROREG)

Ochrona strefowa jest potencjalnie jednym z najskuteczniejszych narzędzi ochrony cennych fragmentów ojczystych lasów funkcjonujących w polskim systemie prawnym. Na obszarze Puszczy Karpackiej znajduje się wiele siedlisk tzw. gatunków strefowych, w tym gatunków unikalnych na skalę krajową, takich jak niedźwiedź brunatny *Ursus arctos*, orzeł przedni *Aquila chrysaetos* oraz reliktyw puszczańskich, np. granicznika płucnika *Lobaria pulmonaria*, czy puchlinki ząbkowanej *Thelotrema lepadinum*. W ostatnich latach znacząco zwiększyła się nasza wiedza dot. rozmieszczenia stanowisk wielu z ww. gatunków, co doprowadziło do rozwoju stref ochronnych, widocznego zwłaszcza w Bieszczadach oraz w lasach Pogórza Przemyskiego. Celem niniejszego referatu jest sprawozdanie z wyników obywatelskiego monitoringu dotyczącego skuteczności funkcjonowania stref ochronnych znajdujących się na terenie wybranych karpackich Nadleśnictw. Badania terenowe pozwoliły zidentyfikować szereg praktyk stosowanych wobec gatunków strefowych oraz stref ochronnych, które wymagają pogłębionej oceny na forum naukowym. Dostarczając dowodów zebranych w terenie, referat ma stanowić przyczynek do dyskusji o skuteczności ochrony strefowej i zasadności przyjętych interpretacji zasad ich funkcjonowania.